

התקנים זמניים בחלל הפה לענין חציצה בטבילה

[תוספת למאמר של דר' מיכאל טל¹]

לסעיף 1 (רקע עובדתי) יש להוסיף פסקה חמישית:

ה. תחבושת לחניכיים — Periodontal Pack

זוהי תחבושת המושמת על החניכיים לאחר ניתוח חניכיים או פרוצדורה כירורגית אחרת ברקמות הפה הסמוכות לשיניים. תפקידה של תחבושת זו הוא לעזור בעצירת דימום, למנוע זיהום ברקמה הפתוחה ולעזור בריפוי ע"י הגנה מפני גירויים מכניים תוך כדי לעיסה.

התחבושת עשויה בדרך כלל מאבקת צינק אוקסיד המעורבבת עם שמנים כמו אאוגנול, שמן זית או שמנים צמחיים אחרים (ישנה תחבושת ללא שמן אאוגנול כלל), צינק אצטט ולעתים קצת תרופה אנטיביוטית.

הכנת התחבושת נעשית ע"י עירבוב לקונסיסטנציה של גומי לעיסה והנחה על החניכיים ובגובה מחצית השן. היא מתקשה ונשארת הדוקה למקומה. התחבושת נשארת בפה בד"כ כשבוע ימים.

גם לסעיף 2 יש להוסיף פסקה חמישית:

ה. לענין תחבושת חניכיים

עפ"י האמור לעיל נראה כי לא ניתן להקל בתחבושת שאינה בבית הסתרים, וכן אינו מיעוט ואינו יוצר קשר של קיימא. בנוסף לכך התחבושת מונחת לזמן קצר (עד שבעה ימים) בלבד. לכן נראה כי אם התחבושת נמצאת מעבר לארבעה ימים, כדאי לבדוק עם הרופא אם ניתן להסירה קודם לשבוע ימים (כהרבה מקרים הרקמות מגיבות יפה בזמן קצר), או לדחות את הטבילה.

תיקון טעות

במאמר הנ"ל נפלו שתי טעויות:

1. עמ' 62, שורה 4 מלמטה, צריך להיות: "הטובה שבהן היא *IRM*, ..."
2. עמ' 63, פסקה ב', כתר או גשר זמני, שורה רביעית, צריך להיות: "נעשה לצורך הערכת המשנן ותפקודו."

1. "אסיא" לה (כרך ט, חוברת ג), עמ' 62 – 65.